

RIJEČ UREDNIKA

Ovaj broj »Kateheze« pojavljuje se na početku nove školske godine. Nalazimo se u Godini euharistije pa je stoga dobro da ovaj broj započnemo člankom J. Garmaz, koja razmišlja o ekleziološkim mogućnostima zajedništva i suradnje župnika i vjeroučitelja. Iako kao vjernici prihvaćamo teološku istinu o važnosti euharistijskog zajedništva, ipak smo još daleko od njegova potpunog prihvaćanja u našem svakodnevnom životu. Stoga je dobro da je prof. Garmaz odlučila predložiti našim čitateljima upravo temu euharistijske duhovnosti. Nije tu riječ samo o prigodnoj temi koja je aktualna u ovoj godini. Riječ je o stvarnosti koja je za nas kršćane i nasljedovatelje Isusa Krista uvijek aktualna. To je ujedno i zadatak i »domaća zadaća« koje ćemo morati rješavati tijekom čitavoga svog života. Nešto slično moglo bi se reći i za »dijakonijsku dimenziju« poslana vjeroučitelja i župnika. Promatramo li sve to kroz prizmu euharistijskog zajedništva, u svjetlu općecrkvenog poziva na suodgovornost i u svijesti o načelu crkvenog zajedništva koje je tako jasno izraženo na Drugom vatikanskom saboru, tada te riječi zvuče još suvremenije i aktualnije. Naravno, zadaća i njeno svečano proglašenje, pa čak ni izraženo slaganje i svjesno prihvaćanje teološki jasnih izričaja, još ne znače i njihovu praktičnu primjenu. No, već i sam govor o toj temi pomak je prema naprijed. Suvremeni život često postavlja brojne zapreke ostvarivanju tog načela, kao i opravdanoj želji za suradnjom i razumijevanjem župnika i vjeroučitelja. Strpljivo razmišljanje, gajenje dobre volje i međusobni kontakti i razgovori nezaobilazne su postaje na putu koji vodi prema rješavanju nesuglasica i napretku u zajedništvu.

U odnosima župnika i vjeroučitelja, ali i u svim drugim postupcima i životnim trenucima, kršćana posebice, uvijek bi trebalo biti kreposti blagosti. O Božjem milosrđu i blagosti govori drugi članak u ovome broju. Autor je bibličar i salezijanac. Kao profesor i odgojitelj mladih naraštaja, J. Bartolomé je posebno svjestan važnosti naglašavanja te Božje odlike o kojoj je riječ i u Starom i u Novom zavjetu. Slijedeći jedno od temeljnih katehetskih načela i prihvaćajući Bibliju kao izvor kateheze, pozvani smo iz te knjige crpiti nadahnuće, poticaje i putokaze. U svijetu u kojemu masmediji, izvještavajući o stvarnosti, nerijetko trče prije svega za senzacijama iznoseći pritom prvenstveno loše vijesti jer su one »bombastičnije«, suočeni s brojnim ratnim sukobima i nasilnim rješavanjima nesuglasica i problema, u svijetu u kojemu se nepravda često nagrađuje, valja nam uvijek iznova razmišljati o Božjem milosrđu, praštanju, samilosti, nježnosti i blagosti. To napokon znači prihvatiti Boga onakva kakav on jest, a on je *čovječan* Bog te poziva i nas, njegovu sljedbenike, da u svom životu budemo takvi.

O suvremenosti don Boscova odgojnog sustava riječ je u članku F. Caselle. On podsjeća na tri temeljna obilježja don Boscova odgojnog sustava, a to su: razum, vjera i ljubaznost. Govoreći o odgojnoj ljubavi i ljubaznosti autor naglašava ulogu i mjesto povjerenja i povjerljivosti te tumači kakvu ulogu u tako izgrađenoj odgojnoj zgradi ima obiteljski duh. Daljnje neizostavne točke ovoga odgojnog sustava su solidarnost s mladima, prevencija, ali i duhovnost. Napokon, ono što nikad nije dostatno naglašeno i što se

nikad ne smije zaboraviti: za prevenciju je važno da odgojitelj bude među mladima onda kada ga oni trebaju.

Sljedeća tri članka pozivaju nas na posvješćivanje nekoliko drugih važnih odlika odgoja. Tako H. Otero podsjeća na obnovljenu aktualnost pripovijedanja i pripovijesti u suvremenom odgoju. U svom jezgrovitom razmišljanju, on nalazi dovoljno prostora da bi nas podsjetio na neke temeljne značajke pripovijedanja u povijesti i u našem vremenu. Iako govor o magičnosti, bajkama i maštanju može izgledati nestvaran u današnjem svijetu prožetom tehnikom i egzaktnim znanostima, Otero nam pokazuje kako upravo pripovijedanje i danas može i uspijeva promicati komunikaciju i međuljudsko razumijevanje. Ipak, kao i u drugim područjima odgoja, i u ovom slučaju valja podsjetiti da niti oni koji su prirodno nadareni, a još manje oni koji to nisu, ne mogu biti dobri pripovjedači bez dodatna napora.

U suvremenome rječniku riječ »izazov« nerijetko je vrlo aktualna i rabljena. O izazovima se govori u ekonomiji, politici, sportu... Fabio Pasqualetti i Carlo Nanni govore o izazovima koji se pojavljuju na odgojnom području s pojavom novih medija i digitalne kulture. Riječ je o tzv. medijskoj socijalizaciji i o mnogim novostima, od kojih je najizraženija virtualna stvarnost. Većini nas već su poznate stvarnosti o kojima je riječ u ovom članku, ali autori ipak svim čitateljima pripremaju nov »izazov«. Oni nove medije i tehnike promatraju očima odgojitelja i pedagoga te se pitaju kakav je njihov utjecaj i učinak na odgojnom području. Kao zagovornici preventivnog odgojnog sustava pozivaju sve odgojitelje da nastoje spriječiti ono što bi moglo štetiti, a potvrditi i potpomagati ono što je dobro.

U sljedećem članku J. L. Burguera promatra svijet današnje televizije u svojoj domovini Španjolskoj i nastoji odgonetnuti kako će taj svijet izgledati u skoroj budućnosti. Kao što je to uobičajeno u svijetu masmedija, i tu nas očekuju brojne novosti. Neke od njih već sada predstavljaju izazov svima nama: kao običnim televizijskim gledateljima, ali i kao odgojiteljima. Zanimljivo je pratiti njegovo razmišljanje, otkrivati nove vidove u toliko nam poznatoj stvarnosti i ponirati u nove stvarnosti koje nam nudi skora budućnost. U taj svijet svi smo već uključeni, a svakim danom bit ćemo to sve više. Štoviše, nudi nam se mogućnost da u svijetu televizije, ostajući u svome domu, budemo sve više aktivni čimbenici, sudjelovateli i oni koji na različite načine odlučuju. Kako bi taj proces bio pozitivan i za sve nas plodonosan, potrebno je svakodnevno se pripravljeti i učiti. Započnite odmah, sada! Za početak pročitajte Burguerin članak. U trenucima opuštanja pročitajte i prikaze novih knjiga na kraju ovoga broja. Možda i tu nadete kakvo nadahnuće za svoje odgojno-pastoralno djelovanje.

Na kraju nekoliko riječi o novom znaku koji je u izvornoj boji otisnut na naslovnici našeg časopisa, a u crnoj boji resi i početnu stranicu svakoga članka u njemu. Riječ je o službenom znaku Salezijanske družbe koji je odnedavna i službeno registriran i zaštićen. Stilistički prikaz triju osoba pod istim krovom prikazuje središnju ideju, koja glasi: »Don Bosco i salezijanci na putu s mladima svijeta«. Stilizirano slovo »s« u pozadini upućuje na nebeskog zaštitnika i uzor sv. Franju Saleškoga, na salezijance, ali i na mladenačku dinamičnost i na protagonizam mladih. Na početku nove školske godine neka te misli o dobrobiti mladih budu i nadahnuće svim našim čitateljima kako bi svojim radom, primjerom i zalaganjem promicali dobro i protagonizam mladih.

Urednik